

Zamyslenia po 2. nedeli po Veľkej noci 15. apríla 2018

Štvrtok 19. apríla 2018

Piesne: ES č. 512, 647

Text: J 17, 9 – 19

„9Ja za nich prosím, nie za svet prosím, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú Tvoji. 10A všetko, čo je moje, je Tvoje, a čo je Tvoje, je moje, a ja som oslávený v nich. 11Už viac nie som na svete, ale oni sú vo svete a ja idem k Tebe. Otče Svätý; tých, ktorých si mi dal, zachovávaj vo svojom mene, aby boli jedno ako my. 12Kým som bol s nimi, zachoval som v Tvojom mene tých, ktorých si mi dal, a zachránil som ich a nikto z nich sa nestratil, len syn zatratenia, aby sa naplnilo Písmo. 13Ale teraz idem k Tebe a toto hovorím vo svete, aby moju radosť mali úplnú v sebe. 14Dal som im Tvoje slovo a svet ich nenávidel, pretože nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta. 15Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich zachoval od zlého. 16Nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta. 17Posväť ich v pravde - Tvoje slovo je pravda. 18Ako si mňa poslal do sveta, aj ja som ich poslal do sveta. 19A ja sa pre nich posväcujem, aby aj oni boli posvätení v pravde.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Človek, ktorý sa snaží žiť podľa Božej vôle, žiť životom pravého kresťana, sa neraz môže cítiť v našom svete ako vyvrheľ. Pretože život viery v očiach dnešného sveta často veľa neznamena. Okolité svet nechápe, prečo je pre kresťana dôležité, aby jeho rodina, deti poznali Pána Boha, či kde človek strávi svoju večnosť. Nechápe, prečo by morálne správanie malo byť také dôležité. V takomto svete dnes žijeme. Tento jav ale nie je ničím novým. Svet a viera žijú v protiklade od nepamäti. Na jednej strane stojí Pán Boh s ponukou milosti a večného života. Na druhej svet, resp. človek ponorený vo svojej hriechnosti. Rozpor, ktorý sa môže zdať neodstrániteľný. Tak to však bolo iba do doby, keď prišiel na svet Pán Ježiš Kristus. V tomto úryvku z Božieho slova Pána Ježiša spoznáваме ako skutočného duchovného pastiera. Dáva nám poznať vzťah lásky medzi Ním a Otcom a taktiež vykupiteľské poslanie, s ktorým prichádza medzi nás. Záleží Mu na nás. Chce medzi nás vniesť to, čo je medzi Ním ako Synom a Otcom. „Aby boli jedno ako my.“ To je zároveň realita, prosba ako aj želanie. Realita v tom, že sám Ježiš má k nám, svojim deťom taký vzťah jednoty, vzťah lásky, ktorý nie je ničím narušený. Prosba je to preto, že v nej Kristus ukazuje svoju starostlivosť o nás veriacich. A nakoniec je to aj želanie, aby sa Kristov vzťah k nám stával pre nás navzájom vzorom vzťahu medzi nami a Pánom Bohom, ale aj medzi sebou navzájom. Pán Boh vnáša do

nášho sveta niečo viac, ako to, čo vo svete nájdeme bežne. Jeho ponuka je iná ako ponuka tohto sveta. Nebojme sa ju prijať, nebojme sa ju nikdy naozaj žiť. Práve k tomu nás dnes Pán Boh vyzýva, aby sme žili „vo svete“, tam, kde žijú všetci ľudia, všetci naši blížni. To sa však má diať iba vtedy, keď nebudeme „zo sveta“, keď sa neprispôbíme hriechnosti, ktorá vo svete vládne, ale budeme vždy žiť podľa Božieho slova v odovzdanosti Jeho vôli. Amen.

Modlitba:

Najdrahší náš Pane a Spasiteľu Ježiši Kriste, ďakujeme, že skrze Tvoje Písmo sväté poznávame pravdu o nás samých. Ďakujeme, že Ťa môžeme spoznávať ako milujúceho a láskavého Boha. Modlíme sa, aby si budoval náš vzťah s Tebou. Pomáhaj nám neustále Ťa viacej vidieť v roli nášho Pastiera a Vykupiteľa. Na tomto základe stavaj aj naše vzájomné vzťahy, aby sme s našimi blíznymi „jedno boli“ tak, ako Ty so svojím Otcom. Nech sa Tvoj vzor odzrkadľuje aj v našom živote všetkým ľuďom vo svete, ktorí Ťa ešte nestretli. Amen.

Mgr. Michal Meliško, seniorálny kaplán Dunajsko-nitrianskeho seniorátu